

న మాటల నమ్మండి

రచన : శ్రీ దివాకర్ల సన్యాసిరాజు

‘వ్యయ్ ! ఎవరు మీరు ? అర్థ గాత్రీ పూట ఏమిటి గోల ?’

‘బాబ్బాయి ! ఈ రోజుకి కొంచెం తలదాచుకోనివ్వండి. రేపు చీకటిపడగానే వెళ్ళిపోతాం.’

‘వీల్లేదు. యిప్పటికే మేం ఎక్కువైపోయాం. కొత్తవారి కిక్కడ చోటులేదు.’

నిద్రా దేవత మెత్తని వడిలో మత్తుగా నిద్రపోతున్న నాకు వైమాటలతో తెలివచ్చింది.

మెల్లగా కళ్ళు విప్పేసరికి ఘక్కున నవ్వా యి-నక్షత్రాలు. రాత్రీ పదకొండో-పన్నెండో కావచ్చు.

మళ్ళీ మాటలు వినబడసాగాయి.

‘ఏం పొమ్మంటే మీక్కాదూ చెప్పేది.’

‘తెల్లారిపోతోంది-ఎక్కడికి పోతాం. కొత్త వాళ్ళం - మాకీ పూట తెలీదు. ఈ ఒక్కరోజుకి తలదాచుకోనివ్వండి.’

‘లేదు పొమ్మంటే ఏవిటోయ్ ఆ మొండి తనం. మేమే పెళ్ళాం పిల్లలతో కాపరముంటున్నాం - ఏదై ఏళ్ళయింది - ఈ వృక్షాన్ని ఆశ్రయించి మాకే చాలడంలేదు.’

‘అదేమిటయ్యా ! అలా కొట్టి పారేస్తావ్. ఈయన ఘంట్ల పెద్ద రాజకీయ నాయకుడు. దిగితే కాదు, ఎక్కితే కాదు - పెద్ద పోలీసు బందోబస్తు-అదీ ఎంత అట్టహాసంగా ఉండేదో తెలుసా!’

‘అయితే ఏంటంటావ్ - యిక్కడ మినిష్టర్లు, డాక్టర్లు భేదం లేదయ్యా. అంతా ఒకటే. ఆమాటకొస్తే నేనో పెద్ద జమీందారు కొడుకుని. యిక్కడ ఆ హోదాలేం పనికిరావు.’

— ఆ మాటల అర్థం నాకు బోధపడలేదు. చుట్టూ చూశాను. ఎవరూ కనపడలేదు. పాతిక గజాల దూరంలో ఉన్న చింత చెట్టువై పడింది నా దృష్టి.

భయంకరంగా శబ్దం చేస్తూ పూగుతున్న యి కొమ్మలు. మాటలుకూడా అటునుంచే వినబడసాగాయి. ఎవరినా మాటలు- ఒక వేళ

అమ్మ బాబోయ్ - నాతో పాటు మంచంకూడా వణికింది-కిర్ర...కిర్రమంటూ. సేరకపోయి బయట పడుకున్నాను. అత్తయ్య చెప్పనే చెప్పారు. పైన - ఆరుబయట పడుకోవద్దని-రాక రాక అత్తగారింటికొచ్చి చల్లగా ఉంటుందని వాకిట్లో మంచం వేయించుకొని పడుకొంటే ఈ బాగోతం మొదలైంది. లేచి యింట్లోకి పోదామంటే ఎందుకు భయం-మెడ వరకూ కప్పుకొని కళ్ళు చెట్టువైపు తిప్పాను. ఆకారాలు కనపడలేదు గాని మాటలు విని పిస్తున్నాయి.

‘మనలో మనం ఎలాగా సర్దుకుపోవాలి. చాలా దూరంనుండి వస్తున్నాం. చింత చెట్లు మనకి శ్రేష్టమైనవి, నివాసయోగ్యమైనవి.

దార్లొ ఎంత వెదికినా మచ్చుకైనా కనప
లేదు చింతకట్రా బొగ్గు శ్రేష్టమని కనపడ్డ
చెట్టనల్లా నరికిపారేస్తున్నారు - కొంచెం
చోటిప్పించండి.'

'అసలు మీ రెవరు?'

'ఈయన పెద్ద రాజకీయ నాయకులని
సెప్పాగా. ఈయనకి ఎగినిష్టుగా మరో పార్టీ
ఉంది. రాత్రి ఈయని బలంకొద్దీ ఒక్క దెబ్బ
కొట్టాను. తక్కువ క్రిందపడ్డాడు. పారిపో
తూంటే నన్నో దొంగవీనుగ పట్టేశాడు.
జైల్లో పెట్టేసి, ఆ తరవాత చచ్చి స్వర్గానికి
పోతూంటే, దార్లొ ఈయన కనబడి, 'ఓ రేయ్
అప్పిగా, ముందు స్వర్గానికి వెళ్ళకూడదురా.
నరకాని కెళ్ళాలి. కొన్నాళ్ళు యిక్కడ అన్నీ
చూసి, తరవాత వెళ్దాం. నాకు తోడుగా రా'
అంటూ తీసుకొచ్చారు. ఈ రోజుకి ఉండ
నివ్వండి బాబూ.'

'అదా సంగతి. రాజకీయ గొడవలా, మీ
లాంటివాళ్ళని అసలు ఉండనివ్వం. మేమంతా

తిండిలేక చచ్చినవాళ్ళం. తిని, తీరుబడిగా
దొమ్ములాడుకొని చచ్చినవాళ్ళం. పరమ
అసహ్యం మాకు. పొండి...పొండి.'

జాయ్ మంటూ ఈదురుగాలి మొదలైంది,
సందేహం లేదు - దెయ్యాలే అవి. అయితే
మా అత్తయ్యవారింటి ఆవరణలోనున్న చింత
చెట్టుమీద ఓ దెయ్యాలవారి కుంటుంబం
ఉందన్నమాట - దెయ్యాలు కూడా, ఆడ
దెయ్యాలు, మగ దెయ్యాలు, పిల్ల దెయ్యాలు,
ముసలి దెయ్యాలు అవి కాపరాలు ఉంటాయ
న్నమాట

అదే సమయంలో మరో నాలుగైదు
కంఠాలు వినబడ్డాయి.

'వమటయ్యా! ఎందుకు దెబ్బలాడుకుంటు
న్నారు?'

'సూడండి బాబూ! ఈ లచ్చీగారి సెట్టంట
యిది. ఈయ్యాలకి చోటిమ్మంటే పొమ్మంటు
న్నారు.'

'మేమూ అందుకే వచ్చాం. కొత్తవాళ్ళం,

SRI LAKSHMI FOUNDRY
PATEL ROAD COIMBATORE.

PHONE: 3472

తయారు చేయబడిన
S.L.F. మోటార్లు బలకరణ
అధిక శక్తికే మన్నికకూ
గ్యారంటీ

శ్రీలక్ష్మీ ఫౌండ్రీ
పటిపర్తి... కోయంబరూరు

Manufacturing ¼ H.P. 20 H.P.,—3 Phase
RPM Motors 960, 1450 & 2890 Monoblock
set 2 H.P. to 20 H.P. 3 Phase ½ HP. to 2 H.P.
Dealers in Madras City:—UNITED AGENCIES
96, Arminian Street, Madras-1.
POPULAR ELECTRICALS,
329, Thambu Chetty St, Madras-1.
Sole Agents for Eastwhile Hyderabad &
Maharashtra State, M/s. Vijai, Agencies
24, Market Road, Secundarabad-3.
Agents for Cuddappah Dt:—
M/S. V. S. REDDY & CO.,
4/192, Dr. Ayyaswami Pillai St.,
Cuddapah (A.P.)

బీస్సు తిరగబడి, నలుగురం ఒక్కసారే చచ్చాం. మాకూ చోటివ్వాలి. ఎవయ్యా! ఉండనిస్తారా లేదా?’

‘ఓంటయ్యోయ్! మీ తాతగారి చెట్టులా, దమాయిస్తున్నాడు. వాళ్ళిద్దరికీ చోటు లేదంటే మీ నలుగురికీ ఎక్కడనుండి తేవడం?’

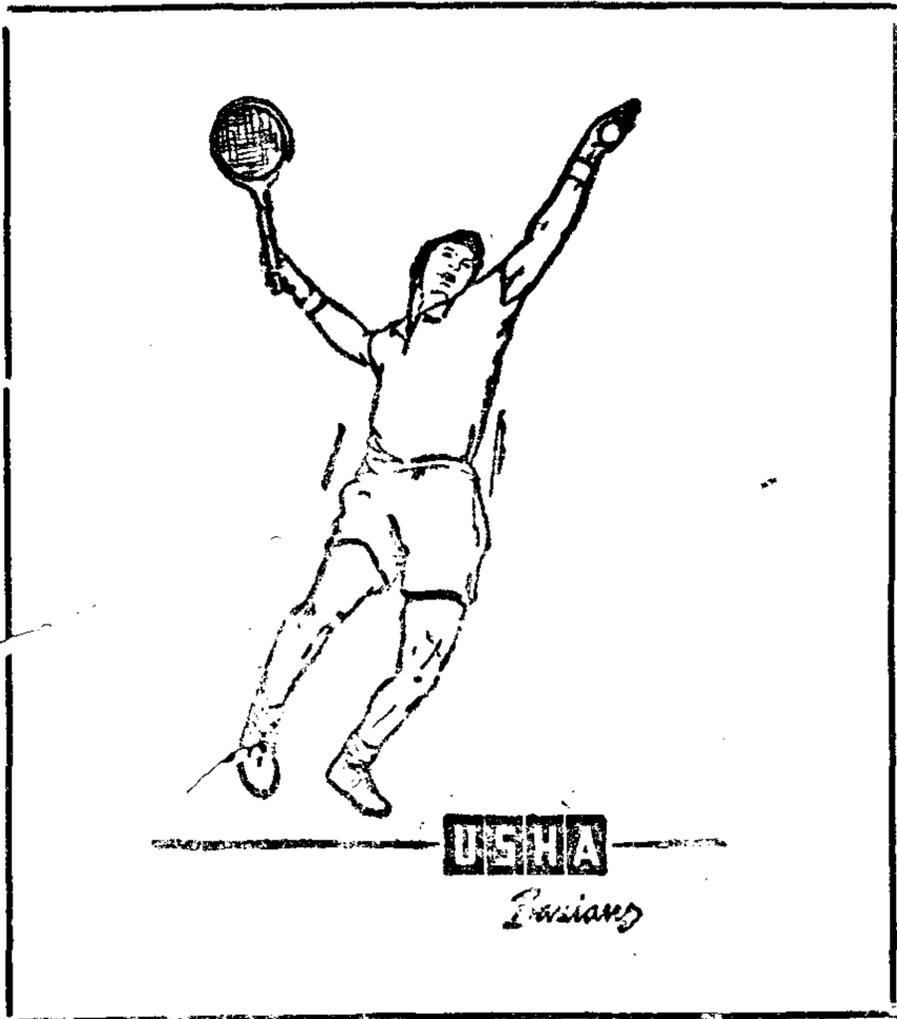
‘తిరిగి తిరిగి అలసిపోయాం. ఏదో ఓ మూల కొమ్మని వేలాడతాం. ఒకప్పుడు బాగా బ్రతికినా యిప్పుడంతా ఒకటే కదా!’

‘ఫో...ఫో...వయ్యా! పెద్దనీతులు చెప్పొచ్చాం-చింత చచ్చినా పులుపు చావలేదు. మీరు అరిచి గీపెట్టినా యిక్కడ జాగాలేదు.’

‘అయితే ఎక్కడికి పోవాలి.. ఈ...’

‘వల్లకాట్లోకి-కాకపోతే, వచ్చిదిక్కుకు నన్నుడుగుతారే?’

‘వోయ్! మాటలు తిన్నగా రానీ, ఈలిప్పిగాడి సంగతి నీకు తెలు. నా దెబ్బ చవిచూశారు అతన్నడుగు.’



‘తాటాకు చప్పుళ్ళకి కుం దేళ్ళు జడవోయ్ లిప్పిగా.’

‘ఏట్రోయ్! పూరుకుంటూంటే రెచ్చిపోతున్నావ్!’

—పెద్ద గాలి చెలరేగింది. మరో ఊణం ఉన్నానంటే నేనూ మంచంతోపాటు గగన విహారం చేసేవాణ్ణిమో. మంచంతోపాటు గుండెల్నికూడా గట్టిగా పొదివి పట్టుకొని యింట్లోకి పరుగెత్తాను.

ఉదయం లేచి బయటకొచ్చేసరికి నా ఆశ్చర్యం అంచులు దాటింది. తూర్పు వైపు ఉన్న చింతచెట్టు కొమ్మ విరిగిపడి ఉంది - చిందరవందరగా.

‘రాత్రి పెద్ద గాలివాన వచ్చింది. అందుకే చెట్టు కొమ్మ విరిగిపోయింది -’ అన్నాడు మావయ్య.

‘కాదండీ! రాత్రి దెయ్యాలు దెబ్బలాడుకున్నాయి. ఆ జమీన్ దారు వార్టీ విరగొట్టేసి ఉంటుంది’ అన్నాను.

‘ఫ...ఫో!... దెయ్యాలేమిటి విరగొట్టడమేమిటి! గాలివానకి పడిపోయింది-’ అన్నాడు అత్తయ్య.

కాదు మొర్రో-అంటే నమ్మరేం. పోనీ చదువుతున్నాడు మీరై నా నమ్ముతారా - దెయ్యాలేనని.

